

Sygn. akt III KKN 137/99

W Y R O K
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 maja 2001 r.

Sąd Najwyższy - Izba Karna na posiedzeniu w składzie następującym:

Przewodniczący: SSN Piotr Hofmański

Sędziowie: SN Halina Gordon-Krakowska

 SN Henryk Gradzik (spraw.)

po rozpoznaniu w dniu 25 maja 2001 r.

sprawy **W. P.**

oskarżonego z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk

z powodu kasacji, wniesionej przez Prokuratora Okręgowego w B.

od wyroku Sądu Wojewódzkiego w B.

z dnia 22 grudnia 1998 r., sygn. VIII Ka (...)

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w B.

z dnia 19 sierpnia 1998 r., sygn. III K (...)

**uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o
zaliczeniu okresu tymczasowego aresztowania na poczet kary
grzywny wymierzonej W. P. i przekazuje sprawę w tym zakresie
do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w B. w
postępowaniu odwoławczym**

U Z A S A D N I E N I E

Sąd Rejonowy w B. wyrokiem z dnia 19.VIII.1998 r. sygn. III K (...) uznał W. P. za winnego tego, że w dniu 15 lutego 1998 r. w B. wspólnie z innymi osobami, usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do garażu, w którym przechowywane były dwa samochody, w ten sposób, że usunął kłódkę przy drzwiach, po czym wszedł do garażu stanowiącego własność Akademii Medycznej w B., lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na zatrzymanie przez pracownika ochrony, tj. za przestępstwo z art. 11 § 1 w zw. z art. 208 dkk na kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 800 zł grzywny z zamianą w razie nieuiszczenia na 40 dni zastępczej kary pozbawienia wolności, przyjmując jeden dzień za równoważny grzywnie w kwocie 20 zł.

Na mocy art. 83 § 3 dkk na poczet grzywny sąd zaliczył oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania od 15 lutego do 26 marca 1998 r., przyjmując jeden dzień aresztu za równoważny kwocie 20 zł.

Po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego Sąd Wojewódzki w B. wyrokiem z dnia 22 grudnia 1998 r. sygn. VIII Ka (...) zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że przypisany W. P. czyn zakwalifikował z art. 13 § 1 w zw. z art. 279 § 1 kk, a nadto w miejsce grzywny orzeczonej kwotowo, na mocy art. 33 § 1 i 2 kk wymierzył oskarżonemu grzywnę w wysokości 40 stawek dziennych, ustalając jedną stawkę dzienną za równoważną kwocie 20 zł. Zaktualizował też podstawę prawną warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności (art. 69 § 1 i 2 kk), a za podstawę zaliczenia okresu tymczasowego aresztowania na poczet grzywny przyjął art. 63 § 1 kk, przy czym ustalił, iż jeden dzień aresztu jest równoważny jednej stawce dziennej grzywny w wysokości 20 zł.

Prokurator Okręgowy w B. wniósł kasację. Zaskarżył powyższy wyrok Sądu Wojewódzkiego na korzyść oskarżonego w części dotyczącej orzeczenia o karze, w zakresie zaliczenia pozbawienia wolności na poczet kary grzywny. Zarzucił rażące naruszenie prawa materialnego – art. 63 § 1 kk, poprzez zmianę przelicznika przy zaliczeniu rzeczywistego pozbawienia wolności na poczet orzeczonej grzywny i zastosowanie nieprzewidzianego tymże przepisem przelicznika, a mianowicie przez przyjęcie, że jeden dzień aresztu jest równoważny jednej stawce dziennej grzywny w wysokości 20 zł, podczas gdy ustawa przewiduje stały przelicznik według zasady, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny.

W konkluzji Prokurator Okręgowy wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w B.

Sąd Najwyższy zważył:

Zarzut skarżącego jest zasadny w stopniu oczywistym. Zważywszy, że kasacja została wniesiona na korzyść oskarżonego, mogła ona być rozpoznana i uwzględniona w całości na posiedzeniu bez udziału stron, w trybie art. 535 § 3 kpk.

Istotnie, w myśl art. 63 § 1 kk, na poczet orzeczonej kary zalicza się okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny. Orzeczenie zawarte w wyroku Sądu Wojewódzkiego, dotyczące zaliczenia okresu tymczasowego aresztowania na poczet kary grzywny wymierzonej W. P. wydane zostało z obrazą tego przepisu, skoro przyjęto w nim, że jeden dzień aresztu jest równoważny jednej stawce dziennej grzywny. Naruszenie przepisu prawa materialnego, z niekorzyścią dla sytuacji prawnej oskarżonego, uznać należało za rażące. Zasadny jest więc wniosek kasacji o

uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w B. (art. 537 § 3 kpk). Podstawę prawną dla uchylenia wyroku tylko w zakresie rozstrzygnięcia o karze stanowi przepis art. 442 § 1 w zw. z art. 518 kpk.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy w zakresie wskazanym w części dyspozytywnej wyroku, rzeczą Sądu Okręgowego będzie wydanie orzeczenia o zaliczeniu tymczasowego aresztowania na poczet kary grzywny wymierzonej W. P., uwzględniającego regulację ustawową zawartą w art. 63 § 1 kk.